

og skønt vi afgav en fuldstændig enstemmig Betænkning, viste det sig, at der var 6 utilfredse i Udvalget, som gav denne Utilfredshed Udslag derved, at de henvendte sig til Ministeren om at forbedre Loven i deres Favør. Andre havde maaske Ønsker i modsat Retning, men afholdt sig fra saadan Henvendelse. Den højtærede Socialminister har ikke vist sig upaavirket af Henvendelsen fra de 6, hvilket kan ses af det i Folketinget forelagte Lovforslag, men den højtærede Minister har tillige vist den samlede Kommission den Hensyntagen saa godt som fuldstændig at bringe Lovforslaget tilbage til den Form, i hvilken det blev indsendt til ham.

Der er ved Lovforslaget opnaaet saa godt som ensartede Bestemmelser med Hensyn til Lærlinge og unge Mennesker. Der er et Forhold, der har kunnet give Anledning til nogen Bekymring, idet den stærkt udvidede Lærlingebeskyttelse maaske har forceret en udvidet Benyttelse af Arbejdsdrengene, en Udvikling, der absolut ikke var i de unge Menneskers Favør, idet den førte til, at alt for mange Forældre lod deres Børn gaa over til at blive Arbejdsdrengene i Stedet for at sætte dem ind som Lærlinge i et bestemt Fag. Det blev under Folketingets Forhandlinger nævnt, at der er ensartede Arbejdstidsbestemmelser for Lærlinge, Arbejdsdrengene og Arbejdspiger. Det er den socialdemokratiske Ordfører i Folketinget, der bruger denne Benævnelse, som jeg dog ikke er vis paa, at man indenfor de organiserede kvindelige Arbejdere helt vil godkende, idet Arbejdspiger, saa vidt jeg ved, ikke rigtig er den rette Glose her. Der er blevet kæmpet ivrigt fra den Side for at finde en finere Benævnelse, og jeg synes heller ikke, at Arbejdspiger er nogen tiltalende Form.

Med Hensyn til disse „Arbejdspiger“ i Gaaseøjne skal jeg sige, at Forslaget indeholder en Bestemmelse, der for mig som Kvinde absolut har noget tiltalende ved sig. Det drejer sig om § 2, Stykke 6, hvor der tales om Beværtninger og Gæstgiverier. I disse Erhverv har der hidindtil været en meget ringe Beskyttelse for unge Mennesker. De skulde nok have en vis Hviletid, men alligevel har det været ret løse Bestemmelser, og enhver, der kender Forholdene paa vore Gæstgiverier og Restauranter, maa erkende og indrømme, at det absolut ikke, hverken i hygiejnisk eller moralsk Henseende, er de mest betryggende Steder at vide sine unge Mennesker. Der har derfor i Kommissionen været en ganske særlig Interesse for netop her at finde en god og fyldestgørende Løsning for Børns og unge Menne-

skers Vedkommende. Der har været ført meget indgaaende Forhandlinger med Repræsentanter for disse Fag. Man har talt sig til Rette og fundet en Form, med hvilken man føler sig nogenlunde tilfredsstillet, dog ikke fuldt ud, og blandt dem, der ikke har følt sig fuldt tilfredsstillet, maa jeg nævne mig selv. Og hvad selve Lovforslaget, som det er blevet omdannet i Folketinget, angaar, synes jeg, at det paa dette Punkt er blevet noget forringet. Vi blev nemlig i Kommissionen enige om, at unge Piger under 18 Aar og unge Mennesker mellem 14 og 16 Aar ikke maatte beskæftiges i Restaurationsfaget efter Kl. 8 Aften, ud fra den Betragtning, at det Liv og alt, hvad der sker paa disse Steder efter Kl. 8, ikke er sundt for unge Mennesker, hverken hygiejnisk eller i moralsk Henseende. Men Bestemmelsen herom er til en vis Grad ændret. Man har ganske vist bibeholdt Bestemmelsen om, at de unge Kvinder ikke maa beskæftiges efter Kl. 8, hvilket jeg kun kan glæde mig hjerteligt over, idet jeg mener, at det ikke er absolut sundt for unge Piger at være beskæftiget til langt ud paa Aftenen paa disse Steder; de har jo ikke de overordnede Stillinger, men beskæftiges med primitivt Arbejde i Køkken og Kælder ved Opvask og lignende. Alt dette og hele det Selskab og den Tone, der findes paa disse Steder, maa ofte udsætte dem for en moralsk daarlig Paavirkning, i alt Fald hindre dem i en alsidig og fagmæssig Uddannelse i Husvæsen. For de unge Menneskers Vedkommende tror jeg ogsaa, det var heldigt, at de, naar de var under 16 Aar, kunde forlade dette Arbejde Kl. 8 om Aftenen, og jeg havde haabet, at man kunde gennemføre den Bestemmelse, at unge Mennesker mellem 16 og 18 Aar ikke maatte opholde sig i Beværtningslokaler efter Kl. 10 Aften. Dette har imidlertid ikke kunnet gennemføres, ja, man er endog gaaet saa vidt, at det nu bestemmes, at unge mandlige Arbejdere mellem 14 og 16 Aar maa beskæftiges i Restaurationsfaget til Kl. 10 Aften og efter den Alder indtil Kl. 12 Aften.

Fra Restauratørfagets Side er man fremkommet med den Indvending mod den indskrænkede Arbejdstid for de unge, at de derved blev forhindret i at dygtiggøres i deres Fag, at det vilde formindske Tilgangen af Lærlinge, og at det i det hele vilde lægge Faget store Vanskeligheder i Vejen. Den højtærede Socialminister synes altsaa at kunne dele denne Opfattelse fra Restauratørfagets Side, men jeg beklager som Kvinde, at man for disse ganske unge Mennesker, der kun er store Drengene, har anset det for